

Francisco Castell

ACCIO

Protestem contra les gestions que es fan en nom dels republicans perquè no es revisi la gestió de la Dictadura

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Recollint al·lusions

Avui donarem satisfacció al que inspira el portantveu d'Esquerra Catalana Federal, el setmanari local *Lluita*. Parlarem d'ells amb totes les lletres; recollirem unes al·lusions i entrarem en el terreny de les discussions que tant cercaven. El mutu reclam serà fet i respirarem a tot pulmó. Cert que en aquest temps d'economies fins les paraules s'hauran d'estalviar i no serà cosa d'entretenir-se en diàlegs que no interessin a ningú més que als interessats i als que mentre les veïnes de safareig discuteixen, escolleixen l'estenedor més assolellat i còmode.

Hem llegit en el setmanari local *Lluita*, portantveu d'Esquerra Catalana Federal, en un article titulat «Darrera rèplica» que ataca un dels homes representatius del Centre Republicà Català, el nostre dilecte amic i company Martí Cabot que no és tant per les representacions que ha ostentat i ostenta, com per la seva honradesa, conseqüència i fermesa dels ideals que ha mantingut durant tota la seva vida política sense desviaments de cap classe, i això ho podem dir els que ja militàvem en el camp republicà abans del 13 de setembre de 1923 i jutgem les coses pel que hem vist i no pel que ens han dit, sobre tot si el narrador ha deixat les seves petxades en la Lliga Regionalista i en el que fou el seu portantveu *Sol Ixent*, combatent als republicans, fent campanya a favor d'un contracte immoral en perjudici dels pobres de Badalona i per tant en contra de l'Ajuntament republicà, i en unes eleccions ha lluitat contra els elements liberals i republicans acompanyat d'individus poc recomanables proveïts de l'utilatge adhoc.

Cert que el canviar d'idees no és cap pecat, però el que es troba en aquest cas

no té ni un àtom d'autoritat per a censurar pretesos errors polítics dels que sempre han estat allà mateix menys encara si quan l'evolució l'han efectuat quan no representava cap mèrit ni un fet isolat, ço és, quan era moda canviar.

Si llegíssiu la col·lecció del setmanari local *Lluita* des de la seva primera aparició, veurieu com aquest martelleig damunt dels nostres homes més significats ve de lluny i flaira a èpoques llunyanes i qui sap si també a altres coses intermitges, puix que la persistència dels nou vinguts en sotacavar el prestigi d'homes republicans de tota la vida, persistència que, segons contenen els delegats del Centre Republicà Català, s'ha estés fins arribar al Comité Executiu de la Comarcal Barcelonesa, on, no obstant, com és freqüent en un mal operari, s'hi han picat els dits, aquesta persistència, diem, comença a fer-se sobrerament sospitosa, fins a tal punt, que està excitant la nostra curiositat per escatir el que es proposa, puix que cada dia rebutgem amb més convicció la hipòtesi de que el fi primordial que persegueixen és l'arreconament dels nostres homes més destacats.

Potser pequem d'excés de perspicàcia, però ho sentim així i la consciència ens obliga a dir-ho, puix que ens extranya aquesta insistència d'aquella entitat novella que ha canviat de nom dues o tres vegades, en trepitjar-nos els talons dient que són catalanistes republicans d'esquerra; si fos cert això, en lloc de fundar una nova entitat, per després cercar una fusió, era molt més pràctic ingressar al Centre Republicà Català que és l'únic centre republicà d'esquerra que hi havia a Badalona, i no diem hi ha per modestia. Ells mateixos diuen que un home no és un centre; doncs no veiem què impedí llur ingrès al Centre Republicà Català, entitat amb local apropòsit i amb més de vint anys d'existència. El què han fet amb això és per-

judicar el catalanisme republicà puix que han desorientat la gent poc coneixedora dels homes i de la política local, especialment les promocions joves que han sofert la pared isolant de la dictadura, i en lloc d'enriquir l'economia d'una entitat republicana catalanista d'esquerra, ha continuat la seva vida de sempre l'una i la porta migrada l'altra. L'obra ha estat desastrosa, perquè si eren d'esquerra, no havien d'anar a desfer un centre de dreta que arreplegava una munió de joves cults que sentien el catalanisme i el republicanisme si bé no l'esquerrisme, els quals fèien un gran bé a la causa republicana, car impedièn l'ingrès de molts joves a les rengleres de la Lliga, tan refractària a la República.

Tanmateix ens estenem massa i causem al lector. Resumim, doncs. El portantveu d'Esquerra Catalana Federal proposa una fusió amb el Centre Republicà Català, mitjançant que aquest Centre—el nostre—envii uns homes o un home al quarto dels mals endreços, oferint, per la seva part, que es treguin o senyalin de les seves llistes els noms que no siguin plaents.

Per la nostra part, hem consultat els nostres companys del Centre Republicà Català i tots han coincidit en el criteri de:

Que el Centre Republicà Català no ha de renunciar al seu nom,

Que tots els seus afiliats són igualment dignes i que per tant no tolera ni deu tolerar mai la imposició forana que no emani de l'autoritat suprema del partit, prèvies explicacions admissibles i justificades,

Que no és de la seva incumbència, ni hi ha cap raó que ho justifiqui, seleccionar els homes d'una altra entitat; els assumptes interiors són les respectives entitats que els han de resoldre,

Que no interessa la fusió, i

Que té les portes obertes pels que vulguin entrar (sempre i quan no hi hagi cap

CINEMA VICTORIA

Dies 27 i 28 de Febrer de 1932

El Favorito de la Guardia
pel·lícula sonora

Piruetas de la vida
pel·lícula muda

Fuego
dibuixos sonors

Noticiari Fox sonor

CINEMA NOU

Dissapte, 27 i diumenge, 28

Inspiración

(sonora)
per Greta Garbo

Al bordo del Shangay

(sonora)

Paraíso de pescadores
en espanyol

Teatre Guimerà-Picardol Cinema

Dissabte, 27 i diumenge, 28 feb.

Al Este de Borneo

sonora en espanyol

El Soberano del Jazz
dibuixos sonors

Gráficos Sonoros Paramount

SOBORNO

(sonora)

CINEMA ZORRILLA

Dies, 27 dissabte i diumenge, 28

RIO RITA

comèdia musical

La isla de los barcos perdidos

sonora